

τὴν μικρὰν αἰθουσαν καὶ τὴν ἐκάθισεν ἐπὶ τῶν γονάτων του.

«Ὅχι θεῖς,» ἐψιθύρισεν, «ἀλλ' οὐδὲ γνωρίζω διατί κλαίω ἢ σθάνθην λύπην, ἣν δὲν δύναμαι ν' ἀποσοβήσω.»

«Εἶδες κανένα ἄνθρωπον σήμερον, ὅτε ἔλειπες ἀπὸ τὴν οἰκίαν;» ἠρώτησεν αὐτήν.

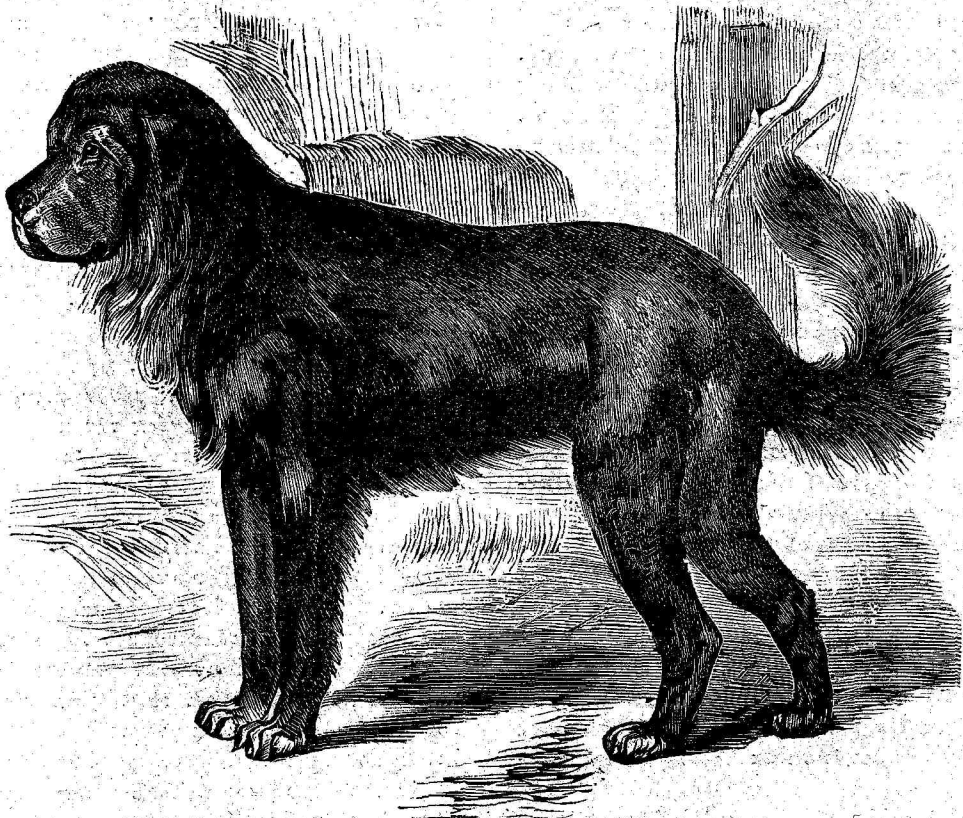
«Ναί, θεῖς, ἀπήντησε μὲ τὴν συνήθη αὐτῆς εἰλικρίνειαν· ἀλλὰ δὲν ἐσκόπευον νὰ σὲ δυσαρεστήσω.» Βαθὺ νέφος πάλιν ἐκάλυψε τὸ μέτωπόν του. «Ἐλεγε δὲ καθ' ἑαυτὸν, ποῖον κακὸν ἔμελλε νὰ τῷ συμβῆ; Τί ἐλύπησεν ἄρα γε τὴν μικρὰν κόρην; ἔστοχάζετο δὲ ὅτι ἡδύνατο νὰ ὑποφέρῃ πᾶσαν θλίψιν

ταύτη καὶ ἔπειτα ἠρώτησε, «διατί ἀνεμνήσθη τῆς θυγατρὸς της; ὑπάρχουσιν, ἀναμφιβόλως, πολλαὶ μικραὶ κόραι καλούμεναι Βιρδῶ καὶ Ῥοβῆρ εἶναι κοινὸν ὄνομα κυνός.»

«Πῶς ὠνομάζετο, θεῖς, ὁ πατήρ μου; καὶ ποῦ διέμεινεν ἡ μήτηρ μου,» ἠρώτησε τὸ κοράσιον μετὰ συστολῆς. Εἰς ταύτας τὰς ἐρωτήσεις τῆς κυρίας ἐκείνης οὐδόλως ἡδυνάμην ν' ἀπαντήσω.»

«Διατί ἔκαμνε ταιαύτας ἐρωτήσεις;»

«Δὲν ἤξεύρω, θεῖς — ἀλλὰ τίνες ἦσαν οἱ γονεῖς μου; πολὺ ἐπιθυμῶ νὰ μάθω· ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἦσαν τόσοι καλοὶ, ὡς σύ. Ὡ, θεῖέ μου οὐδέποτε ἡδυνάμην ν' ἀγαπήσω τινὰ ἐν τῷ κόσμῳ το-

Ὁ πιστὸς Ῥοβῆρ.

πλὴν μιᾶς — ἡδύνατο νὰ ὑποφέρῃ πᾶσαν δοκιμασίαν πλὴν τῆς στερήσεως τῆς κόρης. Τὴν ἠγάπησε τόσον περιπαθῶς, ἐπὶ ὀκταετίαν, ἵνα τέλος ἀποχωρισθῆ ἀπ' αὐτῆς;

«Ἦτο ἡ Κυρία ἐκείνη;» ἠρώτησε.

«Ναί, ἀγαπητέ μοι θεῖς, καὶ κἀτί μοι εἶπε. Νομίζω ὅτι τοῦτο εἶναι τὸ αἷτιον διὰ τὸ ὅποιον εἶμαι τεθλιμμένη — ἀλλὰ δὲν ἤξεύρω.»

«Τί σοι εἶπε;»

«Πολλὰ περὶ ἑαυτῆς. Εἶχε ποτε, εἶπε, μικρὰν κόρην καλούμενην Βιρδῶ καὶ κύνα Ῥοβῆρα τοῦνομα· ἰδοῦσα δὲ ἐμὲ ἀνεμνήσθη τῆς θυγατρὸς της.»

Ὁ Κύριος Αὐδῆλιος ἐταράχθη ἐπὶ τῇ διηγήσει

σοῦτον, ὅσον ἀγαπῶ σέ.»

Πάλιν ἐφίλησεν αὐτὴν φιλοστόργως ἐν ᾧ πύρινα δάκρυα κατέρρεον ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς του. Ἡ διαβεβαίωσις αὐτῆ τὸν παρηγόρησεν ὀπωσοῦν· ἀλλ' ἡ κόρη δὲν ἐγνωρίζεν, ὅποιαν ἀλγηδὸνα προὔξενισαν οἱ λόγοι της πρὸς ἐκεῖνον, ὅστις ἠγάπα αὐτὴν πλέον ἢ ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς καὶ ἐθεώρει αὐτὴν ἐπὶ ὀκταετίαν, ὡς ἴδιον αὐτοῦ τέκνον.

«Περὶ τούτου δύνασαι ἄλλοτε, τέκνον, νὰ μ' ἐρωτήσης,» εἶπε· ἀδιότι σήμερον δὲν ἔχω διαθέσιν νὰ ὀμιλῶ πολὺ.»

«Ἡ Κυρία μοι παρήγγειλε νὰ σὲ παρακαλέσω,» εἶπε τότε ἡ Βιρδῶ μὲ χαμηλὴν φωνὴν ὡς φοβουμένη.